
	<h2 style="margin: 0;">Zápis ze zasedání vědecké rady CEITEC MU</h2> <p style="font-size: small; margin: 0;">Verze č. 1</p>	Datum: 6. 3. 2015 13.00 hod	
Účastníci – členové VR: prof. Milan Brázdil (MB), prof. Jiří Fajkus (JF), prof. Jiří Friml (JFR), prof. Pavel Hobza (PH), prof. Jaroslav Koča (JK), doc. Jaromír Leichmann (JL), prof. Jitka Moravcová (JM), prof. Vladimír Sklenář (VS), prof. Miroslav Strnad (MS), doc. Ilja Turek (IT), prof. Jiří Vorlíček (JV), MUDr. Ladislav Vyklický (LV)			
Externí účastníci: dr. Nikola Kostlánová (NK), dr. Martina Pokorná (MP), ing. Michal Marcolla (MM), Olga Křížová (OK)			
Omluveni: prof. Martin Hof, prof. Jan Libiger, prof. Jiří Mayer, prof. Josef Humlíček, MUDr. Roman Kraus			
Nepřítomni:			
Zápis: NK, OK			

JK nejprve přednesl prezentaci rozdělenou do 4 modulů. První modul byl věnován základním údajům o projektu CEITEC a organizační struktuře ústavu, vizi projektu v souvislosti s blížícím se koncem období financování z VaVPI a následujícím obdobím udržitelnosti. Byla přiblížena vize částečného financování z Národního programu udržitelnosti (dále NPU) a částečně z projektů, kde má CEITEC vysokou úspěšnost jak v národních tak mezinárodních projektech. Jako oblast, na kterou bude třeba se soustředit a posílit ji, byla uvedena kultura interakce mezi jednotlivými výzkumníky, zejména ve vzdálenějších oblastech vědy – především v oblasti materiálových věd a věd o živé přírodě. Výrazný krok k usnadnění tohoto směru představuje sestěhování skupin v nové budově (pavilon A35, UKB). Následoval stručný přehled nejdůležitější událostí týkajících se ústavu v roce 2014.

Následně byla prezentována VÝZKUMNÁ ZPRÁVA tj. výsledky CEITEC MU z oblasti vědy a výzkumu za období let 2011 až 2014 v kontextu zaměření na kvalitu výsledků (začlenění do kvartilů). Byly prezentovány výsledky zastoupené v Q1 a Q2 v porovnání s celkovým počtem výsledků. Na základě požadavků vznesených na předchozím zasedání VR, týkajících se zpřehlednění prezentace publikačních výsledků tak, aby byla jasnější jejich reálná hodnota, byl v této části prezentován publikační benchmark. Jednalo se o porovnání CEITEC MU s EU-Life (12 institucí) z různých hledisek (počet publikací, průměrný IF, počet publikací vzhledem k pracovníkům, výzkumným skupinám, rozpočtu). V podobném modelu bylo prezentováno porovnání CEITEC MU s institucemi EMBL a ÚOCHAB. Následoval přehled údajů týkajících se studentů doktorského studia, získaných ocenění, statistiky personálního obsazení ústavu a přehled mezinárodní spolupráce při vytváření publikací. Další část výzkumné zprávy ukázala výsledky a přijatá opatření v souvislosti s mezinárodní evaluací v září 2014, v rámci které byly hodnoceny všechny výzkumné skupiny a core facility. Dále byla prezentována současná úroveň plnění monitorovacích indikátorů projektu a také předpoklady splnění rozhodujících indikátorů ke konci projektu.

Další část zprávy byla věnována výhledu do budoucna a období udržitelnosti z hlediska dosavadního vývoje rozpočtu ústavu, jehož výše by se po realizaci výstavby budov a jejich vybavení měla stabilizovat na cca 400 mil. Kč ročně. Dále byl představen vývoj z hlediska měnícího se složení finančních zdrojů, kde se (na počátku projektu původně výrazný) podíl národních zdrojů – VZ a IP snížil a vzrostl zejména podíl zdrojů z OPVK a VaVPI, které v budoucnu nahradí NPU. Za alarmující bylo označeno razantní snižování podílu IP v důsledku stávajícího systému rozdělování IP a kalkulaci odvodů v rámci MU. Bylo konstatováno, že v současné době je tento trend pro CEITEC již neudržitelný, a proto bude s vedením MU hledána systémová změna od roku 2016. Dále byly

rozebrány grantové aktivity a zmíněny získané prestižní granty (ERC, EMBO, SYLICA, ERA chair atd.) Další část zprávy byla věnována současnému konceptu i budoucí strategii vlastní PhD školy; poté následovala část věnovaná core facilitám – jednak současné situaci v jejich postupném zprovoznování, ale také vize jejich budoucího fungování a využívání. V závěrečné části výzkumné zprávy byly nastíněny strategie udržitelnosti a dosahování excelence v projektu CEITEC do budoucna, kde jako hlavní nástroje byly představeny bonusový systém, vize vzniku nových výzkumných skupin, schéma prestižních grantů a strategického partnerství.

Následovala DISKUSE K BLOKU VĚDECKÁ ZPRÁVA za rok 2014

JFR se dotázal na podstatu rozdělování prostředků z bonusového systému.

JK vysvětlil, že prostředky jsou v rámci bonusového systému rozděleny mezi RG, další určení a rozdělení takto získaných prostředků je v kompetenci vedoucího RG.

PH se dotázal na objem a způsob rozdělení prostředků bonusového hodnocení.

JK vysvětlil, že se jedná cca o 15 % rozpočtu, v případě úspěšného týmu se může částka pohybovat ve statisících na jednotlivce. Při zavedení systému byla podstatná část směřována do mezd, s postupem doby se systém však stává volnější a prostředky bývají v případě potřeby směřovány i do provozu. Model bonusového hodnocení je považován za dočasný motivační nástroj, který v budoucnu nebude nezbytný.

PH upozornil, že by při vyhodnocování publikační aktivity měly být zohledněny také citace, protože v některých případech mohou přesněji vyjádřit kvalitu publikace než pouze IF a uvedl konkrétní příklady časopisů (Science, Nature) i konkrétní analýzu citačních ohlasů center v rámci ČR.

JK uvedl, že přesto, že to nyní nebylo explicitně uvedeno, ve skutečnosti v bonusovém hodnocení citace zohledněny jsou, protože údaje jsou postaveny buď na hodnotě IF, nebo (zejména u časopisů s nízkým IF) na počtu citací. Dále upozornil na rozdílnost časového horizontu nutného pro objektivní posouzení výsledků u jednotlivých oborů.

PH vznesl dotaz ohledně citačního srovnání CEITEC a UOCHAB .

NK vysvětlila, že provedená analýza citačního srovnání nezahrnovala, protože by nebyla vzhledem k časovému rámci objektivní.

JK k tomuto dotazu uvedl, že považuje oblast citačního srovnání za důležitou a vnímá ji jako podnět do budoucna.

LV vyjádřil obavy ze zaměření pouze na horní kvartil, protože na základě dosavadních zkušeností považuje tento přístup za nebezpečný z toho důvodu, že může vést k pocitu, že publikování mimo top časopisy nemá smysl. Velice kladně hodnotil postavení statistik na podstatných ukazatelích. Dále uvedl, že v seznamu publikací CEITEC je řada zajímavých publikací, ale u málo z nich je autor z CEITEC hlavní/korespondující autor, tedy nositel myšlenky.

JK doplnil, že bonusové hodnocení rozlišuje také míru přispění autora – hlavní autor, korespondující autor, spoluautor.

LV se dotázal, kolik autorů z CEITEC bylo korespondujícími autory u 150 uvedených publikací, a dále upozornil na všeobecný problém častých vícenásobných afiliací autorů k více pracovištím.

JK uvedl, že počet korespondujících autorů z CEITEC u uvedeného seznamu publikací nezná, ale tento údaj bude možné doplnit. Dále vysvětlil, že situace se sdílenou afiliací se liší u jednotlivých programů (např. u lékařských oborů jde o těsnou spolupráci s fakultními nemocnicemi), řada autorů má sdílené úvazky v rámci dobrých vztahů ústavu s jednotlivými fakultami, což přináší prospěch oběma stranám.

NK doplnila, že CEITEC má velice dobrý přehled o míře přispění autorů na každé publikaci, protože je sledován podíl jednotlivých autorů i spolupráce mezi výzkumnými skupinami a institucemi. Dále upozornila na skutečnost, že v přehledu nejsou jako domácí za CEITEC označeni studenti přesto, že by dosažené výsledky měly být pod CEITEC, protože studenti formálně patří pod fakulty.

LK poznamenal, že ho vysvětlení zajímalo zejména v kontextu praxe na jeho ústavu a uvedl, že např. Ústav molekulární genetiky již bonusový systém zrušil, protože byl nevyhovující.

JK upozornil na rozdílnost vztahu mezi ústavu AV ČR (samostatné instituce) a vztahu CEITEC k MU (ústav je součástí univerzity). Dále zdůraznil důležitost správné rovnováhy, protože příliš úzce orientovaný bonusový systém by byl nefunkční, stejně tak však považuje za chybnou absence jakéhokoliv bonusového systému vůbec.

PH doporučil označit publikace s hlavním nebo korespondujícím autorem z CEITEC a odlišit jejich hodnotu (např. „CEITEC made“ apod.)

JK přítomně ujistil, že právě takto bonusové hodnocení funguje.

JL doplnil, že toto procentuální vyjádření podílů se již využívá pro faktické dělení RIV bodů (IP) pro jednotlivé jednotky v rámci MU.

MS se zajímal o splnění indikátoru smluvního výzkumu.

JK vysvětlil, že plnění je sledováno celkově u indikátorů souvisejících s prostředky získanými mimo veřejné zdroje ČR, tedy indikátor smluvní výzkum a také indikátor mezinárodní zdroje, který je na projektu plněn velice dobře.

MP doplnila, že se jedná o speciální dojednání v rámci projektu.

JFR doplnil, že v zahraničí je běžná praxe sledování základních indikátorů PhD studenti, IF a evropské zdroje.

MS se dotázal ještě na plnění indikátoru aplikovaných výsledků.

JK a MP uvedli, že tento typ výsledků není pro MU stěžejní a plnění tohoto indikátoru bude na základě dohody mezi MU a VUT postaveno na výsledcích VUT, které je v této oblasti na dobré úrovni. Princip hodnocení plnění indikátorů souhrnně za celý projekt toto umožňuje.

JK ukončil diskusi poté, co byly všechny dotazy zodpovězeny, a požádal členy VR o hlasování o Vědecké zprávě za rok 2014. Vědecká zpráva CEITEC MU pro rok 2014 byla schválena všemi přítomnými členy VR jednohlasně. Nikdo se nezdržel hlasování. Nikdo se nevyjádřil proti.

Jednání vědecké rady pak pokračovalo EKONOMICKOU ČÁSTÍ

JK v úvodu uvedl, že vzhledem k tomu, že ministerstvo neupřesnilo univerzitě včas podmínky, není možné na tomto jednání VR předložit finální návrh rozpočtu, ale pouze jeho ideu. Nejdříve rozebral čerpání investičních i neinvestičních prostředků VaVPI. Dále ukázal detailní rozpočet v uplynulém období i předpoklad pro rok 2015 dle jednotlivých center i jednotlivých core facility. V této souvislosti zmínil zpoždění dokončení budovy VUT, s tím související problémy s čerpáním investičních prostředků a přijatá opatření. Následovalo srovnání ročních rozpočtů po jednotlivých centrech od roku 2011 a předběžný negociováný rozpočet pro rok 2015. Dále ukázal kalkulovaný rozpočet na rok 2015, který by platil při aplikování rozpočtových pravidel preferujících kvalitu výsledků, PhD studenty a zahraniční zdroje. Je to ukázkou toho, že pravděpodobně již příští rok nebude třeba rozpočty negociovat jako v minulých letech, ale už bude možné je kalkulovat podle rozpočtových pravidel. Dále specifikoval objem provozních nákladů, které činí 60-80 mil. Kč; jejich podstatnou část tvoří náklady na provoz budov (2 budovy CEITEC, významný podíl na dalších 2 budovách a podíl menšího rozsahu na dalších 3-4 budovách.)

Závěrem JK uvedl, že v případě rozpočtu na rok 2015 byla prezentována pouze ekonomická rozvaha a rozpočty Center, se kterými souhlasí jejich vedoucí. Jakmile budou známá přesná data rozpočtu, budou členům VR zaslána k prostudování. JK požádal členy rady, aby se k dodaným materiálům potom vyjádřili a schválili prostřednictvím hlasování *per rollam*.

Následovala DISKUSE K BLOKU EKONOMICKÁ ČÁST

JFR požádal o objasnění systému odvodů.

JK vysvětlil princip odvodů v rámci MU, která má stejná pravidla pro odvody ze všech zdrojů – darů, zahraničních projektů, IP, komerčních zdrojů nebo peněz na výuku. To vede k tomu, že fakulty, které mají kromě IP také peníze na výuku, odvádí z normativních zdrojů zpět univerzitě cca 20 – 25 %, zatímco CEITEC v roce 2013 odváděl 46 %, v roce 2014 odváděl 69 % a v tomto roce cca 95 %. Dále konstatoval, že pro hospodářská střediska typu CEITEC je tato metoda jen těžko použitelná a je třeba hledat s vedením MU jiný model.

LV se dotázal na zajištění mimorozpočtových zdrojů, které budou nezbytné v novém systému financování (NPU).

JK potvrdil, že se i přesto, že uvedený program ještě nebyl oficiálně vyhlášen, předpokládá požadavek na cca 30% spoluúcast mimorozpočtových zdrojů, kam patří zahraniční granty. Znamená to, že 1 Kč bude tvořit 0,50 Kč z NPU; 0,30 Kč ze zahraničních zdrojů a 0,20 Kč z jiných zdrojů (tuzemské granty a IP). CEITEC cílí na příspěvek z NPU ve výši 100 mil Kč ročně, což znamená zajištění cca 60 mil zahraničních peněz ročně, tzn. 300 mil zahraničních peněz na celých 5 let. Polovinu z toho již CEITEC má, potřebuje získat zbývajících cca 150 mil. zahraničních zdrojů. Zajištění tuzemských zdrojů nebude na rozdíl od zahraničních zdrojů problémem.

JK navrhnul podmíněčné schválení rozpočtových dat předložených VR s tím, že schválení definitivního rozpočtu proběhne *per rollam*. Tento návrh byl schválen všemi přítomnými členy VR jednohlasně. Nikdo se nezdržel hlasování. Nikdo se nevyjádřil proti.

Zasedání pokračovalo TŘETÍ ČÁSTÍ spadající do oblasti různé.

JK požádal členy VR o vyjádření stanoviska k materiálu, který obdrželi v rámci podkladů pro toto jednání. Jedná se o jeden závěr evaluační komise, který není z pohledu dotčené osoby zcela oprávněný. Protože ho za jednoznačný nepovažuje ani JK z pohledu ředitele ústavu, rád by tuto záležitost se členy VR projednal tak, aby dospěli k nějakému závěrečnému vyjádření.

Následně JK stručně objasnil strukturu evaluačního tělesa, a uvedl, že každý člen International Scientific Advisory Board (ISAB) zodpovídá za evaluaci 1 výzkumného programu v rámci CEITEC. Evaluační tým pro každý program tvoří 1 člen ISAB a dva další evaluátoři. Za evaluaci program Mendelovo centrum genomiky a proteomiky rostlin je zodpovědný prof. Dirk Inzé. Jeho kritika uvedeného centra se týká zejména PhD studia, organizace centra atd. Prof. Dirk Inzé je považován za skutečně vědeckou autoritu v uvedené oblasti a z tohoto pohledu by jeho vyjádření nikdo principiálně nezpochybňoval. Je však nutné seznámit se s názorem koordinátora programu a vedoucího centra, kterého se to týká - prof. RNDr. Jiřího Fajkuse. JK ho tedy požádal o vyjádření názoru.

JF uvedl, že svoje zásadní připomínky již sepsal (uvedeno v materiálech pro VR) a domnívá se, že řada připomínek pramenila ze skutečnosti, že evaluátoři neznali nebo ignorovali strukturu CEITECu („velký CEITEC“ členěný na programy a CEITEC MU členěný na centra) a nelíbilo se jim rozdělení CEITECu mezi několik institucí, což je ve skutečnosti jeho podstata a v předchozí evaluaci se v tomto směru žádné výtky nevyskytly. Nevýhodu tohoto programu vidí v tom, že je rozdělen mezi MU a Mendelovu univerzitu a z toho pramenící složité postavení koordinátora programu, který na Mendelově univerzitě nemá žádnou pravomoc, a tudíž řadu věcí vůbec nemůže ovlivnit (např. čerpání rozpočtu, způsob školení PhD studentů, délka studia apod.) Evaluátoři navrhli sloučení obou skupin, jejich vyčlenění z univerzity a vytvoření nové instituce, což není reálné.

JK navrhnul pokračovat krátkou diskusí na toto téma.

JFR doplnil, že prof. Dirk Inzé velice dobře osobně zná a dva týdny po evaluaci s ním hovořil i na toto téma. Z rozhovoru nabyl dojmu, že vyjádření evaluačního týmu nemusí ve všech případech korelovat s objektivními výsledky jednotlivých skupin a mohlo tak dojít k poškození některých skupin. Druhý fakt je ten, že evaluátoři nepochopili detailně strukturu CEITEC, což je vzhledem k její komplikovanosti celkem pochopitelné. Proto vnímali situaci tak, že by měl existovat jeden celek, který pracuje na rostlinách, tento celek by měl mít jednotné vedení a jednotnou strategii; což samozřejmě není možné. JFR vnímá další kroky prof. Dirka Inzé tak, že si následkem jejich rozhovoru uvědomil možná trochu přemrštěný závěr a proto na ISAB napsal více vysvětlující dopis a od extrémních stanovisek více méně ustoupil.

LV se dotázal, zda v doporučeních evaluace bylo k danému výzkumnému programu i něco pozitivního, protože poskytnutý materiál (doporučení) obsahuje výhradně kritiku. Konstatoval, že ve skutečnosti není nic černobílého a žádná výzkumná skupina není dokonalá ani úplně špatná.

JF uvedl, že toto je doporučení týkající se programu jako celku, nikoliv evaluace jednotlivých skupin. Evaluace po vědecké stránce dopadly dobře a připomínky jsou zaznamenány na evaluačních protokolech jednotlivých výzkumných skupin. Ale i u jednotlivých skupin vždy podstatnou část tvoří doporučení, zatímco vlastní hodnocení vědy má poměrně malý rozsah. Doplnil, že to co zmiňoval JFR bylo obsahem dodatku, kde prof. Dirk Inzé uvedl, že věda je v tomto programu na velmi vysoké úrovni. Toto sdělení není však oficiálně součástí evaluačního protokolu.

JFR doplnil, že přesně na to se prof. Dirka Inzé zeptal -jak je možné, že pro program, který má po vědecké stránce jedny z nejlepších výsledků v rámci CEITECu, jsou v doporučeních nyní pouze 2 stránky kritiky a žádné pozitivní vyjádření. Prof. Dirk Inzé vysvětlil, že toto chápal jako připomínky a návrhy na změny, nikoliv celkové hodnocení programu. Proto materiál vyznívá čistě kriticky, i když to tak skutečně nebylo myšleno.

JK tuto skutečnost potvrdil, nicméně požádal o nezávislý názor. Vysvětlil základní mechanismus CEITECu, který je takový, že koordinátora programu může odvolat centrální řídicí jednotka, resp. vědecký ředitel. Důležitá je skutečnost, že vedoucí centra bývá zároveň koordinátorem programu a pokud by tyto funkce nezastávala jedna osoba, bylo by to velmi nepraktické. Protože rozhodnutí o vedoucím centra je v kompetenci ředitele ústavu (JK), prosí členy VR o radu, jak se ve věci vedoucího centra rozhodnout.

VS uvedl, že jednak z jeho pohledu některé věty v doporučení nedávají úplně smysl, ale především na základě všech uvedených skutečností nabyl dojmu, že celá situace je posunuta spíše do osobní roviny.

IT vznesl dotaz na JK, zda uvedený program z hlediska vědeckých výstupů považuje na výši.

JK uvedl, že toto je uvedeno přímo v zápisu a vyplývá ze všech statistik. Z jeho pohledu se tento program mírně řečeno nijak negativně nevymyká dobrému průměru v rámci CEITEC MU, spíše naopak.

IT uvedl, že důvodem jeho dotazu bylo přesvědčení, že přes velké množství různých aspektů, které úředníci hodnotí, by měl tím hlavním ukazatelem být vědecký výstup.

JM požádala o objasnění vyjádření, že „v programu je velký počet PhD studentů se špatnými publikačními výstupy“ a vyjádření k problematice principle investigators (PI).

JF vysvětlil, že se jedná o 2 výzkumné skupiny, v nichž v důsledku různých důvodů (mateřské dovolené, přestup z Mendel U) dokončovali doktorští studenti studium v nejzazším možném termínu. Jedná se o skupiny Omické přístupy (z Mendel U) a Funkční genomika a proteomika rostlin (MU). K problematice PI uvedl, že se jedná o samostatné výzkumné pracovníky, kteří jsou členy výzkumné skupiny. Představa evaluátorů byla taková, že výzkumnou skupinu by měl tvořit pouze vedoucí skupiny, postdok a PhD studenti, nikoliv další výzkumní pracovníci. Struktura skupin, zvláště těch, které přešly z PŘF, je obvykle taková, že je v nich několik samostatných vědeckých pracovníků, kteří mají také publikace i vědecké projekty nezávislé na vedoucím skupiny. Takto však byla tato pozice původně definována. Z hlediska evaluátorů by tomu tak být nemělo, protože struktura takové skupiny je komplikovaná a její hodnocení je složité.

JFR uvedl, že tato skutečnost opět vychází z českého systému a pokud je prof. Dirk Inzé zvyklý na existenci juniorských grantů a tento systém nezná, je logické, že se v něm úplně dobře neorientuje.

JM vyjádřila pochybnost ve smyslu selhání evaluace jako takové, protože evaluační komise měla mít jasné pokyny a před zahájením evaluace měla být s místními podmínkami seznámena. Členem každé komise by měl být jeden Čech, který rozumí právnímu systému v ČR i struktuře CEITECu. Domnívá se, že tato skutečnost by měla být uvedena v oficiálních připomínkách k uvedené evaluační zprávě.

JK za uvedený názor poděkoval a vyjádřil s ním souhlas.

MB uvedl, že se i z jeho pohledu tato evaluace skutečně lišila od té předchozí v roce 2012 a zmiňovaný apriori negativní postoj profesora Dirk Inzé se velice podobal postoji jiných evaluátorů. Vyjádřil domněnku, že evaluátoři dostali pokyn, aby byli kritičtí. Řada zástupců výzkumných skupin i celých programů si stěžovala na neadekvátní způsob komunikace evaluátorů, který byl předem negativně nastaven. MB toto považuje za selhání evaluačního procesu jako takového.

JK vyjádřil souhlas s tímto názorem a potvrdil oprávněné stížnosti několika výzkumných skupin k použitým formulacím hodnocení. Dále doplnil, že evaluace je v kapitole vědeckého ředitele CEITEC. Tato funkce však v současné době není obsazena a v rámci poloviny úvazku ho zastupuje výkonný ředitel dr. Dettenhofer. Absence vědeckého ředitele může být příčinou nedostatečné instruktáže evaluátorů před vlastním procesem evaluace. Dále poznamenal, že evaluátoři se v jednotlivých programech se chovali naprosto odlišně.

PH uvedl, že za řešení považuje sestavení jedné komise, která by hodnotila všechny programy.

JK uvedl, že o toto se CEITEC MU snaží, ale problém je v tom, že toto může provést pouze vědecký ředitel, ale CEITEC vědeckého ředitele nemá a tudíž toto nelze v současné situaci legitimně vyřešit. Jediná možnost je oficiální vyjádření VR k tomu, co bylo uděláno chybně, aby tuto informaci měl rektor MU.

JF ještě doplnil, že krátce po evaluaci ISAB proběhla také evaluace z MŠMT, u níž se předpokládalo, že půjde o formální evaluaci manažerských procesů v rámci CEITEC. V komisi byli 4 lidé z Technopolis, kteří se zabývali jednotlivými programy a byli zaměřením relativně vyvážení. Po prezentaci Mendelova centra se pozastavili nad tím, proč byly závěry evaluace ISAB tak kritické, jestliže je program z hlediska hodnocení vědeckých výsledků druhým nejlepším programem v rámci CEITEC. Z pohledu JF se tak projevila právě skutečnost hodnocení všech programů jednou komisí a tím přirozené vzájemné porovnání jednotlivých programů. Ještě doplnil, že výtky evaluátorů si protiřečily, protože jedna kritika programu se týkala začlenění nerostlinných skupin v programu, zatímco předchozí kritika se týkala nedostatečné interdisciplinarity v rámci programu.

JL doplnil zkušenost ze dvou evaluací VaVPI center z II. osy na Přírodovědecké fakultě, kde s evaluátory byl vždy jeden člověk z ČR, který znal místní podmínky a navíc komise přímo požádala o vysvětlení struktur, metod rozdělování finančních prostředků, rozdělení pravomocí atd. Pokud se však evaluátoři s těmito podstatnými skutečnostmi neseznámili, je sepsání zprávy v současné podobě pochopitelné.

LV uvedl, že závěr komise vnímá pouze jako doporučení, nikoliv příkaz, a je tedy na rozhodnutí ředitele, zda toto doporučení zohlední či nikoliv. Ze struktury celé zprávy vyplývá, že hodnocení vědecké části bylo kladné, zatímco požadované změny členění lze považovat za tak závažný zásah do struktury CEITEC, že nejsou uskutečnitelné.

JK oponoval tím, že personální změna principiálně možná je a navíc je nutno také vzít na zřetel skutečnost, že toto doporučení zaznělo zcela striktně a jasně na nejvyšším orgánu ústavu (koordinační rada). Proto žádá o vyjádření VR, aby vyjádření k problému mělo patřičnou váhu.

MB vyjádřil názor, že personální změna daný problém nevyřeší.

JK uvedl, že si přeje toto projednat formou uzavřeného zasedání a proto požádal prof. Fajkuse, aby na chvíli z tohoto jednání odešel. Další diskuse tedy pokračovala za nepřítomnosti prof. Fajkuse.

JM se dotázala, zda lze vnímat záležitost problematiky PhD studentů a jejich výsledků tak, že se týkala především Mendelovy univerzity.

JL doplnil, že je třeba vysvětlení vést ve dvou rovinách – jedna se týká objasnění situace ohledně PhD studentů s málo publikacemi, druhá se týká kritiky plynoucí z nepochopení struktury CEITEC a požadavku na vyčlenění této skupiny a její samostatné fungování.

JFR se domnívá, že změna koordinátora je v podstatě jediná konkrétní věc, kterou prof. Dirk Inzé navrhnul a která se fakticky dá řešit, protože všechny ostatní kritizované věci jsou dané systémem a fakticky se změnit nedají. V některých skupinách skutečně existují někteří PhD studenti, kteří jsou tam 9 let, jsou téměř bez publikací a dosud neobhájili, ale za toto nenesou zodpovědnost JF jako koordinátor, ale částečně vedoucí těch skupin, kde situace nastala a částečně situace nahrazení původního vedoucího jiným a následným přesouváním studentů mezi 2 skupinami. Domnívá se, že v uvedených 2 skupinách existují objektivní důvody, proč jsou tam studenti déle, než je obvyklé.

JK uvedl, že tomu tak skutečně je a je to nutno napravit. Dále však doplnil vysvětlení role koordinátora, což v podstatě není vedoucí ústavu, ale je to člověk koordinující vědu. Ve struktuře CEITECu je ředitel a ihned pod ním je z hlediska výkonné moci vedoucí výzkumné skupiny. Pozice vedoucího centra a koordinátora je mezi tím proto, aby se v rámci tak širokého systému vytvořily nějaký smysluplné jednotky. JK v rámci celého CEITECu zdaleka nepovažuje osobu JF za představitele toho koordinátora, který by měl být neprodleně vyměněn.

JL uvedl, že doporučení komise není možné odmítnout, ale je nutno je rozebrat a oddělit opodstatněné požadavky – např. publikování PhD studentů apod. od doporučení vycházejících z neznalosti struktur a daného centra.

JK doporučil následující závěr: Vědecká rada konstatuje, že řada skutečností uvedených v hodnocení a doporučení odpovídá realitě a doporučuje řediteli ústavu, aby sledoval v daném programu zejména délku studia PhD studentů, publikační výstupy studentů a další konkrétní body obsažené v doporučení komise. Vědecká rada dále doporučuje, aby ředitel CEITEC MU předložil Vědecké radě za jeden rok zprávu o tom, jak se kritizované věci v čase vyvíjejí a jaké nápravy bylo dosaženo. Vědecká rada nedoporučuje řediteli CEITEC MU v tomto okamžiku odvolat koordinátora Mendlova centra, neboť ten nemohl kritizované věci nijak výrazně ovlivnit. Vědecká rada dále konstatuje, že záležitosti týkající se organizační struktury nejsou v tomto okamžiku řešitelné ani na úrovni CEITEC MU, protože vyplývají z pravomocí konsorcia.

PH a JL vyjádřili souhlas s návrhem vyvarovat se drakonického řešení ale stanovit roční limit pro sledování programu a tím vyčlenit prostor pro nápravu do příštího zasedání VR.

JM doporučila ještě doplnit požadavek, aby v evaluační komisi byl člen, který rozumí zdejšími strukturám a podmínkám.

JFR vyjádřil názor, že by proces evaluace měl mít jasně definovaná pravidla, což v tomto případě nebylo. Za velice špatné považuje zejména skutečnost, že studenti byli přítomni veřejné přísné kritice vedoucích skupin.

JK dále uvedl, že je velice důležité nejenom hodnotit jednotlivé programy, ale také provést porovnání mezi jednotlivými programy. Přes oprávněnou kritiku proběhlé evaluace i skutečnost, že ne úplně vše se podařilo, je JK přesvědčen, že nezávislé evaluace mají obrovský přínos a posouvají instituci vpřed.

Zasedání pokračovalo částí RŮZNÉ.

PH uvedl, že je podceněna účast zástupců VaVPI center v Radě vlády, která není dostatečně informovaná o existujících problémech. Dále vyjádřil obavy v souvislosti s připravovanou změnou Hodnocení („kafemlýnek“) - předpokládá se, že může nastat naprostá změna celého systému, která by přinesla obrovské problémy a mohla by přispět k likvidaci řady institucí. Považuje za důležité, aby v Radě vlády byly více zastoupeny univerzity, protože AV ČR sama nemá dostatečnou váhu a jediná instituce, která může rozhodování RV významněji ovlivnit, je Konference rektorů. PH proto apeluje na CEITEC, aby si uvědomil důležitost této věci výrazněji a ve spojení s rektorem a děkany usiloval o větší zastoupení univerzit v RV.

JM poznamenala, že má na starosti projekt týkající se přípravy nového Hodnocení a je si jista, že změna systému určitě nebude provedena tak, aby zlikvidovala celý český výzkumný prostor. Za nejdůležitější považuje spojit síly rektorů VŠ i AV proti novému Zákonu 130, který se vrací do doby před 10 lety.

PH vyjádřil souhlas s tvrzením, že se váha Rady vlády neustále snižuje.

JK na závěr poděkoval všem přítomným za práci pro tuto Vědeckou radu, jejíž tříleté funkční období končí. Někteří členové již na počátku tohoto období uvedli, že je to pro ně jediné únosné období pro členství v radě. Řadu ostatních požádá o pokračování členství i v dalším funkčním období.

V 15.30 JK ukončil zasedání VR